

SENAT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Zapis stenograficzny
(252)

21. posiedzenie
Komisji Samorządu Terytorialnego
i Administracji Państwowej
w dniu 6 czerwca 2006 r.

VI kadencja

Porządek obrad:

1. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze (druk nr 161).
2. Rozpatrzenie ustawy o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (druk nr 158).

(Początek posiedzenia o godzinie 13 minut 06)

(Posiedzeniu przewodniczy przewodnicząca Elżbieta Rafalska)

Przewodnicząca Elżbieta Rafalska:

Otwieram posiedzenie Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej.

Witam serdecznie wszystkich zaproszonych gości z resortów właściwych do rozpatrywanych ustaw.

Witam serdecznie posła sprawozdawcę.

Porządek obrad dzisiejszego posiedzenia zawiera dwa punkty. Punkt pierwsze to rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze – druki sejmowe nr 508 i 559, a także nasz druk senacki nr 161. Punkt drugi dotyczy rozpatrzenia ustawy o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin – druk senacki nr 158.

Czy ktoś z panów senatorów wnosi jakieś uwagi co do porządku dzisiejszego posiedzenia? Nie widzę zgłoszeń.

W takim razie przystępujemy do realizacji punktu pierwszego porządku obrad, a więc do rozpatrzenia ustawy o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze.

Bardzo proszę pana ministra, głównego geologa kraju Mariusza...

(Poseł Jerzy Gosiewski: Można?)

Bardzo proszę, Panie Pośle.

Poseł Jerzy Gosiewski:

Szanowna Pani Przewodnicząca! Szanowne Panie i Panowie Senatorowie!

Pan minister musiał iść na posiedzenie innej komisji, dlatego ja chciałbym przedstawić omawianą ustawę.

Przewodnicząca Elżbieta Rafalska:

W takim razie bardzo proszę pana o przedstawienie ustawy.

Poseł Jerzy Gosiewski:

Przy okazji powiem, że jest również pani dyrektor Wojtczak z Ministerstwa Środowiska, która w razie czego wspomůže mnie w przedstawianiu tej ustawy.

Szanowna Pani Przewodnicząca! Wysoka Komisjo! Szanowni Państwo!

Omawiany projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze ma na celu uściślenie, że organem odwoławczym od wszystkich decyzji marszałków województw wydawanych na podstawie prawa geologicznego i górniczego jest minister właściwy do spraw środowiska. W projekcie proponuje się uchylenie art. 103 ust. 4, który został dodany do prawa geologicznego i górniczego ustawą z dnia 29 lipca 2005 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami w podziale zadań i kompetencji administracji terenowych.

Proponowany do uchylenia ust. 4 w art. 103 oznacza, wbrew intencji ustawodawcy, że w sprawach odwołań od decyzji marszałka województwa organem właściwym nie byłby minister środowiska, lecz samorządowe kolegium odwoławcze. Takie domniemanie wynika z faktu, że zasady ogólne określania organu wyższego stopnia są uregulowane w art. 17 kodeksu postępowania administracyjnego.

Z zasad tych wynika, że w rozumieniu kodeksu postępowania administracyjnego organami wyższego stopnia w stosunku do organów jednostek samorządu terytorialnego są samorządowe kolegia odwoławcze, chyba że ustawy szczególne stanowią inaczej. Mówi o tym art. 17 pkt 1 kodeksu postępowania administracyjnego. Intencją ustawodawcy było zaś określenie ministra środowiska jako organu odwoławczego od wszystkich decyzji, zarówno z zakresu administracji geologicznej, jak i z zakresu koncesyjnego, wydawanych przez marszałka na podstawie prawa geologicznego i górniczego.

Przepis art. 103 ust. 4 w praktyce budził więc wątpliwości interpretacyjne, w związku z czym zasadne jest jego uchylenie. Dodanie w to miejsce nowego art. 103c jednoznacznie rozstrzygnie kwestie organu odwoławczego, to jest organu wyższego stopnia w rozumieniu kodeksu postępowania administracyjnego, od wszystkich decyzji marszałka województwa wydawanych na podstawie prawa geologicznego i górniczego, a organem tym uczyni ministra właściwego do spraw środowiska.

Po uzyskaniu opinii krajowej reprezentacji samorządowych kolegiów odwoławczych uprzejmie informuję, że nie zgłasza ona uwag do przedstawionych propozycji.

Sprawa jest dosyć pilna, niemniej jednak w celu wyeliminowania jakichkolwiek wątpliwości legislacyjnych ustaliliśmy czternastodniowy termin wejścia w życie niniejszej ustawy.

Pani Przewodnicząca, Wysoka Komisjo, Szanowni Państwo, jako jednocześnie wnioskodawca i sprawozdawca zwracam się do komisji z prośbą o wyrażenie w swym stanowisku pozytywnej opinii o projektowanej ustawie o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze. Bardzo dziękuję.

Przewodnicząca Elżbieta Rafalska:

Bardzo dziękuję za przedstawienie ustawy panu posłowi Jerzemu Gosiewskiemu, równocześnie sprawozdawcy tej regulacji prawnej.

Bardzo proszę stronę rządową o przedstawienie swojego stanowiska, ponieważ jest to inicjatywa poselska.

Proszę panią dyrektor.

**Zastępca Dyrektora Departamentu Geologii i Koncesji Geologicznych
w Ministerstwie Środowiska Kinga Wojtczak:**

Kinga Wojtczak, zastępca dyrektora Departamentu Geologii i Koncesji Geologicznych w Ministerstwie Środowiska.

Jeszcze raz w imieniu pana ministra chciałabym przeprosić za nieobecność, ale z uwagi na to, że zostały zorganizowane dwa posiedzenia w tym samym czasie, pan minister obdarzył mnie zaufaniem i zostawił mnie na tym posiedzeniu.

Pani Przewodnicząca, Wysoka Komisjo, rząd już przygotował stanowisko wobec poselskiego projektu ustawy, teraz już ustawy, bo ona została przecież uchwalona. Rząd w swoim stanowisku popiera brzmienie tej ustawy.

Z uwagi na to, że obowiązujący przepis budzi w praktyce wątpliwości, jest w pełni zasadne, aby uchwalona ustawa, która jest przedmiotem dzisiejszego posiedzenia, mogła jak najszybciej wejść w życie, bo poprawi ona funkcjonowanie prawa geologicznego i górniczego. Tak więc rząd pozytywnie opiniuje uchwaloną ustawę.

Przewodnicząca Elżbieta Rafalska:

Dziękuję bardzo, Pani Dyrektor.

Proszę bardzo Biuro Legislacyjne o przedstawienie swojego stanowiska.

Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Maciej Telec:

Dziękuję bardzo.

Ustawa nie budzi zastrzeżeń legislacyjnych.

Przewodnicząca Elżbieta Rafalska:

Dziękuję.

Otwieram dyskusję.

Kto z panów senatorów chce zabrać głos?

Rozumiem, że przy tak jednoznacznym stanowisku trzech stron, inicjatorów tego rozstrzygnięcia ustawowego, przy takim stanowisku strony rządowej i braku uwag ze strony Biura Legislacyjnego nie ma dyskusji, nie wnosimy żadnych poprawek, zresztą regulacja dotyczy jednego artykułu.

W takim razie możemy przystąpić do głosowania nad propozycjami z druku senackiego nr 161.

Kto z pań i panów senatorów jest za przyjęciem, proszę o podniesienie ręki. (10)

Kto jest przeciwny? (0)

Kto wstrzymał się od głosu? (1)

Dziękuję bardzo.

Ustawa została przyjęta dziesięcioma głosami przy jednym senatorze, który wstrzymał się od głosu. Dziękuję bardzo.

(*Głos z sali: Kto będzie sprawozdawcą?*)

Czy ktoś z panów senatorów chce zgłosić kandydaturę?

Proponuję pana senatora Witczaka.

Przyjmuje pan?

Senator Mariusz Witczak:

Tak.

Przewodnicząca Elżbieta Rafalska:

Przystępujemy do realizacji punktu drugiego porządku obrad: rozpatrzenie...

(Głos z sali: Może minutę przerwy? Czekamy na legislatora.)

W takim razie, ponieważ tak pośpiesznie przepracowaliśmy tę ustawę, dwie minuty przerwy. Czekamy na gości, którzy będą...

(Głos z sali: Na legislatora.)

Aha, na legislatora.

(Przerwa w obradach)

Przewodnicząca Elżbieta Rafalska:

Wznawiamy posiedzenie Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej.

Przystępujemy do realizacji punktu drugiego: rozpatrzenie ustawy o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin – druk senacki nr 158.

Bardzo proszę pana ministra o przedstawienie ustawy.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji
Wiesław Tarka:**

Dziękuję bardzo, Pani Przewodnicząca.

Ja poproszę pana prezesa Stachańczyka, żeby w imieniu resortu przedstawił ustawę.

Prezes Urzędu do spraw Repatriacji i Cudzoziemców Piotr Stachańczyk:

Pani Przewodnicząca! Wysoka Komisjo

Przedstawiany projekt ustawy o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin został opracowany w związku z koniecznością wdrożenia dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich. Dyrektywa ta częściowo zmienia jedno rozporządzenie, a także uchyla szereg wcześniejszych dyrektyw stanowiących dotychczas podstawę przemieszczania się obywateli Unii po terenie Unii. W prawie polskim obecnie kwestie te reguluje ustawa z 27 lipca 2002 r. o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii oraz członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

W trakcie prac legislacyjnych rozważano koncepcję dokonania zmian w obowiązującej ustawie, ale biorąc pod uwagę fakt, że zakres tych zmian przekroczyłby prawie 3/4 jej przepisów, została podjęta decyzja o opracowaniu nowej ustawy, całościowo wdrażającej dyrektywę 2004/38/WE.

Określając zakres projektowanej regulacji, przewidziano, że będzie ona miała zastosowanie nie tylko do obywateli Unii Europejskiej, ale także do obywateli państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależących do Unii oraz obywateli państw niebędących stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, które mogą jednak korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez te państwa ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, jak również do członków rodzin wyżej wymienionych osób. W ten sposób regulacja ta zostaje rozszerzona poza obywateli Unii i będzie obejmować także obywateli Norwegii, Islandii, Liechtensteinu oraz Szwajcarii.

Zasadniczej zmianie w stosunku do obecnie obowiązujących rozwiązań uległy przepisy dotyczące zasad pobytu na terytorium RP. Projekt ustawy nie przewiduje bowiem, tak jak to miało miejsce dotychczas, udzielania cudzoziemcom będącym obywatelom Unii oraz członkom ich rodzin zezwoleń na pobyt lub pobyt czasowy, nawet o charakterze deklaratoryjnym. Prawo pobytu na terytorium RP przysługuje obywatelom Unii i członkom ich rodzin bezpośrednio na podstawie przepisów wynikających z postanowień Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską i na tej zasadzie opiera się implementowana w tej chwili dyrektywa.

W ustawie rozróżniono trzy rodzaje prawa pobytu na terytorium RP. Pierwszy to prawo pobytu do trzech miesięcy, które nie podlega żadnym warunkom. Drugi rodzaj to prawo pobytu przez okres dłuższy niż trzy miesiące. W tym przypadku projekt przewiduje obowiązek zarejestrowania pobytu przez obywatela Unii oraz wydania przez wojewodę zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu, które potwierdza fakt dokonania czynności. Trzeci rodzaj pobytu to prawo stałego pobytu. W tym przypadku obywatel Unii spełniający przesłanki do uzyskania takiego prawa może, ale nie musi, wystąpić z wnioskiem o wydanie mu dokumentu potwierdzającego stały pobyt. Utrzymano zaś obowiązek uzyskania stosownych dokumentów przez członków rodziny obywatela Unii Europejskiej. Zmieniło się z kolei nazewnictwo tych dokumentów.

W porównaniu z regulacjami przyjętymi w dotychczasowej ustawie rozszerzeniu uległy przepisy dotyczące wydaleń, z tym że przesłanki wydalenia z terytorium RP cudzoziemców, o których mowa, zostały zróżnicowane w zależności od rodzaju ich pobytu na terytorium Polski, stopnia integracji ze społeczeństwem polskim. Generalną zasadą jest to, że możliwości organu podejmującego decyzje w sprawie wydalenia cudzoziemca ulegają ograniczeniu w miarę wydłużania się jego pobytu na terytorium Polski.

Kończąc, pragnę jeszcze raz zaznaczyć, że odejście od udzielania zezwoleń na pobyt lub pobyt czasowy, wprowadzenie prawa stałego pobytu oraz zmiana charakteru i nazw dokumentów wydawanych obywatelom Unii i członkom ich rodzin spowodowały konieczność wprowadzenia stosownych zmian także w innych ustawach regulujących różne sfery życia obywateli Unii Europejskiej w Polsce, stąd tak długa lista zmian przepisów dokonujących dostosowania różnych ustaw do zmienianych regulacji związanych z pobytem obywateli Unii i członków ich rodzin na terenie RP. Zmiany te,

wprowadzane w czternastu ustawach, doprowadzają do spójności systemu prawa polskiego.

Kończąc, pragnę prosić Wysoką Komisję o pozytywną opinię dla przedstawianego projektu. Dziękuję.

Przewodnicząca Elżbieta Rafalska:

Bardzo dziękuję za prezentację.

Proszę o przedstawienie swojej opinii Biuro Legislacyjne.

**Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Renata Bronowska:**

Dziękuję bardzo.

Szanowni Państwo!

Biuro Legislacyjne przedstawiło w swojej opinii szereg uwag dotyczących przedmiotowej ustawy. Większość tych uwag, właściwie wszystkie, ma na celu zasadniczo doprecyzowanie rozwiązań, które zostały przyjęte w ustawie, jak również w przepisach zmieniających inne ustawy. Jest też część przepisów, które mają charakter doprecyzowujący i redakcyjny. Tak właśnie zostały one zatytułowane w opinii. Jeżeli będzie potrzeba dokładniejszego przedstawienia propozycji poprawek doprecyzowujących i redakcyjnych, to ja oczywiście służę pomocą, ale chciałabym skupić się na uwagach opisanych w opinii Biura Legislacyjnego.

Pierwsza uwaga dotyczy art. 17 ust. 1 pkt 2 i art. 45 ust. 6 pkt 1, bo jest to zagadnienie, które wiąże się z tymi dwoma przepisami. Chodzi mianowicie o posłużenie się w tych przepisach pojęciem niezawinionego bezrobocia jako przesłanką uprawniającą obywatela Unii Europejskiej, który przestał być pracownikiem lub osobą pracującą na własny rachunek, do pozostania na terytorium Rzeczypospolitej.

Pragnę zauważyć, że pojęcie niezawinionego bezrobocia ani nie zostało zdefiniowane na gruncie tej ustawy, ani nie jest to pojęcie definiowane na gruncie polskiego systemu prawa, dlatego też w przekonaniu Biura Legislacyjnego zastosowanie tego przepisu w praktyce będzie rodziło szereg wątpliwości interpretacyjnych. Pojawia się pytanie, czy niezawinione bezrobocie to jest bezrobocie wiążące się z przesłankami, z przyczynami powstania bezrobocia czy też na przykład z przesłankami, które pojawiają się już później, po powstaniu tego bezrobocia, niejako z utrzymywaniem się skutków. Tak więc proponowałabym ewentualne rozważenie, jakąś próbę doprecyzowania tego pojęcia bądź w ogóle zdefiniowania go w ustawie.

Kolejna uwaga dotyczy art. 39. Jest to przepis, który wskazuje organy właściwe do wydawania decyzji, dokumentów w sprawach wynikających z tego rozdziału. Chodzi o pobyt obywateli Unii Europejskiej i członków ich rodzin na terytorium RP. Zabrakło w art. 39 wskazania organu właściwego w sprawach wydawania nowych zaświadczeń o zarejestrowaniu pobytu obywatela Unii Europejskiej, czyli zabrakło wskazania organu, który jest właściwy w sprawach, o których mowa w art. 32 ust. 3. Propozycja odpowiedniej poprawki jest zawarta w pkt 2.

Następna uwaga dotyczy art. 61. To z kolei jest przepis, który nakłada obowiązek zwrotu dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu i obowiązek zwrotu karty stałego pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej w sytuacji unieważ-

nienia któregoś z tych dokumentów lub zgonu ich posiadacza, przy czym pragnę zaznaczyć, że art. 61 ust. 1 nie jest skorelowany z treścią ust. 2, który już wskazuje odpowiednio osoby mające wykonać te obowiązki.

Przede wszystkim nie wskazano osoby zobowiązanej do zwrotu dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu w przypadku zgonu obywatela Unii Europejskiej, a więc odpowiedniej modyfikacji powinien ulec art. 61 ust. 2 pkt 2. Jeżeli zaś chodzi o pkt 1, to patrząc na regulację przyjętą w ustawie, a dokładnie na rozwiązanie przyjęte w art. 37, wydaje się, że intencją ustawodawcy było wprowadzenie obowiązku zwrotu dokumentu przez osobę, której prawa wynikają z tego dokumentu, a więc w przypadku dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu, a jest to dokument dotyczący obywatela Unii Europejskiej, obowiązek zwrotu tego dokumentu w razie jego unieważnienia powinien spoczywać na tym obywatelu, a nie na członku rodziny, tym bardziej że w praktyce też mogą pojawić się problemy z zastosowaniem tego przepisu. Dlatego też proponowałabym doprecyzowanie ust. 2 w art. 61.

Kolejna uwaga dotyczy art. 63. To również jest przepis, który określa organy właściwe w sprawach wydawania decyzji i dokumentów wynikających z kolei z realizacji prawa stałego pobytu. Wydaje się, że w art. 63 w ust. 2 jest niewłaściwe odesłanie do art. 43, dlatego że art. 43 wskazuje, kto ma prawo stałego pobytu, jeżeli chodzi o członka rodziny niebędącego obywatelem Unii Europejskiej. Mówi się o osobie, która w sposób nieprzerwany przebywa przez pięć lat na terytorium RP z obywatelem Unii Europejskiej. Wydaje się, znowu zgodnie z zasadą przyjętą w ustawie, że w takim przypadku organem właściwym do wydawania decyzji i dokumentów w stosunku do takich osób będzie podmiot wymieniony w art. 63 ust. 1, a więc wojewoda właściwy ze względu na miejsce pobytu obywatela Unii Europejskiej, a nie podmiot wskazany w ust. 2. Dlatego to odesłanie wydaje się być po prostu niewłaściwe.

Teraz, przechodząc do uwag dotyczących zmian w innych przepisach, chciałabym zwrócić państwa uwagę na art. 84. To są zmiany w ustawie o ewidencji ludności i dowodach osobistych. Biorąc pod uwagę to, iż na gruncie właśnie ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych obywatele państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz obywatele państw korzystających ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez te państwa ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi mają takie same obowiązki meldunkowe jak obywatele państw członkowskich Unii Europejskiej, ewidencja ludności powinna obejmować również dokumenty dotyczące tych osób, a więc obywateli państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz obywateli państw korzystających ze swobody przepływu osób na podstawie odpowiednich umów. Z kolei treść art. 44a ust. 2 pkt 20 odnosi się wyłącznie do dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu obywatela państwa członkowskiego, czyli znowu nie ma objęcia ewidencją dokumentów, które pozwalają na legalny pobyt obywateli EOG i obywateli – nazwijmy ich tak – umownych. Proponowałabym więc doprecyzowanie również tego przepisu.

Kolejna uwaga dotyczy art. 89. Są to zmiany w ustawie o cudzoziemcach. W tym zakresie również jest kwestia doprecyzowania przepisu wskazującego krąg podmiotów, do których z pewnymi wyjątkami nie ma zastosowania ustawa o cudzoziemcach. W zmianie pierwszej w art. 89 posłużono się pojęciem obywatela Unii Europejskiej. O ile to pojęcie jest jasne, zrozumiałe i precyzyjne na gruncie ustawy głównej, a więc ustawy o wjeździe na terytorium RP, pobyście oraz wyjeździe z tego teryto-

rium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin, o tyle nie jest ono jasne na gruncie ustawy o cudzoziemcach, bo nie jest w niej zdefiniowane. Dlatego też posłużenie się nim jest niewłaściwe i proponowałabym również po prostu odpowiednią modyfikację tych dwóch przepisów. Propozycja ta również jest zawarta w opinii.

Następna uwaga dotyczy art. 93. Chodzi o ustawę o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Jest tu kwestia braku czytelności przepisu, ponieważ zmodyfikowano art. 87, który wskazuje cudzoziemców zwolnionych z obowiązku posiadania zezwolenia na pracę na terytorium RP. Zmieniono pkty 5, 5a i 5b, przy czym pkty 5a i 5b są w taki sposób zredagowane, iż są one po prostu nieczytelne. Proponowałabym również ich odpowiednią modyfikację.

Kolejna uwaga dotyczy art. 94. W tym zakresie jest właściwie bardziej pytanie niż wątpliwość. Chodzi o dotyczącą art. 13 ust. 1 zmianę w ustawie o swobodzie działalności gospodarczej. Przepis ten zasadniczo dokonuje dwóch zmian. Rozszerza krąg osób zagranicznych, o których mowa w tym przepisie i które to osoby mogą prowadzić działalność gospodarczą na terytorium RP na takich zasadach, jakie przewiduje prawo polskie. Dokonano również zmiany na końcu ust. 1. Zamieniono pojęcie przedsiębiorcy polskiego na pojęcie obywatela polskiego i na gruncie tej zmiany pojawia się wątpliwość, czy zastosowana formuła jest wystarczająco precyzyjna, bowiem osoby zagraniczne zgodnie z definicją zawartą w art. 5 pkt 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej to zarówno osoby fizyczne, osoby prawne, jak i jednostki organizacyjne i odesłanie do pojęcia przedsiębiorcy uwzględniało niejako tę różnorodność osoby zagranicznej. Tymczasem w tym momencie, jeżeli odsyłamy do pojęcia obywatela polskiego, to odsyłamy właściwie tylko do zasad prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby fizyczne. Tak przynajmniej ja rozumiem ten przepis. Jest więc wątpliwość, czy na pewno o taką zmianę chodziło.

Ostatnia uwaga dotyczy art. 105. Chodzi o przepis dotyczący wejścia w życie ustawy. Zgodnie z nim ma ona wejść w życie 30 czerwca 2006 r., z wyjątkiem dwóch przepisów. Biorąc pod uwagę etap procesu legislacyjnego, na jakim znajduje się ustawa, wydaje się, że realność tego terminu jest raczej zagrożona, dlatego proponowałabym, aby termin ten ewentualnie określić poprzez upływ czasu, czyli z czternastodniowym *vacatio legis*. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca Elżbieta Rafalska:

Dziękuję bardzo, Pani Legislator.

Tych bardzo szczegółowych poprawek jest wiele.

Bardzo proszę stronę rządową o precyzyjne odniesienie się po kolei do każdej zgłoszonej przez legislatora poprawki.

Prezes Urzędu do spraw Repatriacji i Cudzoziemców Piotr Stachańczyk:

Pani Przewodnicząca! Wysoka Komisjo!

Odnosząc się do poszczególnych poprawek przedstawionych przez legislatora, chciałbym powiedzieć, że jeśli chodzi o poprawkę pierwszą, niezawinione bezrobocie jest kwestią, która była dyskutowana zarówno w toku prac rządowych, jak i w toku prac sejmowych, jednak przeważało stanowisko UKIE, iż dyrektywa właśnie takim

pojęciem operuje i o takie bezrobocie w dyrektywie chodzi. Nie da się tego doprecyzować, próbowano, ale tego nie da się doprecyzować. Pojęcie niezawinionego bezrobocia będzie musiała wypraktykować na tym tle doktryna, ewentualnie orzecznictwo sądów. Nie widzimy możliwości doprecyzowania tego pojęcia. Urząd komitetu nie widzi możliwości odejścia od tego pojęcia, gdyż to powoduje, że ten przepis dyrektywy nie jest w tym przypadku w pełni implementowany do prawa polskiego. Dlatego proponuję pozostawienie tego przepisu w jego dotychczasowym brzmieniu.

Z kolei proponuję Wysokiej Komisji przyjęcie poprawek drugiej, trzeciej, czwartej, piątej, szóstej i siódmej. Jeśli chodzi o poprawkę ósmą czy raczej pytanie ósme, po dyskusji i po wstępnym zapoznaniu się z opinią odbyliśmy rozmowy z Ministerstwem Gospodarki, które było autorem tego fragmentu projektu, i minister gospodarki podtrzymuje, że założeniem autorów, Ministerstwa Gospodarki było odesłanie do obywateli polskich, zwłaszcza jeśli chodzi o kwestie podejmowania działalności gospodarczej, gdyż trudno mówić o podejmowaniu działalności na zasadach... Dotychczasowe rozwiązanie było błędne, gdyż przyjęcie, że można podejmować działalność na zasadach jak przedsiębiorcy polscy, prowadzi do pewnego nieporozumienia, bo dopiero po podjęciu działalności ktoś staje się przedsiębiorcą. Dlatego po zapoznaniu się z opinią Ministerstwa Gospodarki wnoszę o utrzymanie art. 94 w dotychczasowym brzmieniu.

Po zapoznaniu się z państwa stanowiskiem, a zwłaszcza z terminem posiedzenia Senatu dotyczącym diskutowanej ustawy, proszę o przyjęcie propozycji poprawki dziewiątej, gdyż rzeczywiście rozpatrzenie tego projektu w dniach 21–22 czerwca spowoduje, że przy pozostawieniu terminu 30 czerwca konstytucyjne uprawnienie prezydenta Rzeczypospolitej do tegoż – ma on na podpisanie lub niepodpisanie ustawy dwadzieścia jeden dni – zostanie złamane. Dziękuję.

Aha, od razu powiem, że po zapoznaniu się – pani wcześniej mówiła, że są szczegółowe propozycje – prosimy o przyjęcie propozycji poprawek doprecyzowujących i redakcyjnych en bloc. Zapoznaliśmy się z nimi wszystkim i wszystkie one są poprawne. Dziękuję.

Przewodnicząca Elżbieta Rafalska:

Dziękuję bardzo.

Propozycji poprawek doprecyzowujących i redakcyjnych jest aż piętnaście i rozumem, że wszystkie one uzyskały akceptację strony rządowej.

Rozumiem też, że spośród zgłoszonych poprawek, które pan ocenił, Panie Prezesie, co do tych dwóch poprawek, czyli pierwszej i ósmej, jest negatywne stanowisko. Dziękuję bardzo za przedstawienie tych opinii.

Otwieram dyskusję.

Kto z panów senatorów chce zabrać głos w dyskusji lub zadać pytanie? Nie widzę zgłoszeń.

W takim razie pozwolę sobie zadać pierwsze pytanie. Rzeczywiście sformułowanie dotyczące niezawinionego bezrobocia jest określeniem bardzo nieprecyzyjnym, ale skoro tłumaczy pan to koniecznością przyjęcia takiego rozwiązania, żeby było zgodnie z dyrektywą, to proszę powiedzieć, jak w takim razie inne kraje określają pojęcie niezawinionego bezrobocia i co by było, gdybyśmy z tego zapisu zrezygnowali i pozostawili bezrobocie. Rozumiem bowiem, że niezawinione bezrobocie to bezrobo-

cie z przyczyn likwidacji, upadłości zakładu, jakichś przeróżnych przypadków, ale musiałoby to być bardzo precyzyjnie określone, bo będzie to duży obszar dowolnej interpretacji, jeżeli pozostawimy zapis, poza którym nie kryje się coś więcej.

Prezes Urzędu do spraw Repatriacji i Cudzoziemców Piotr Stachańczyk:

Odpowiadając na pierwszą część pytania, muszę powiedzieć, że w chwili obecnej nie ma jeszcze jednolitego stanowiska krajów Unii, dlatego że zdecydowana większość tych krajów jest w tej chwili, jeśli chodzi o wdrażanie tej dyrektywy, na dokładnie takim samym etapie jak Polska, to znaczy na końcowym etapie procesu legislacyjnego. Dopiero po zakończeniu procesu legislacyjnego w krajach Unii Komisja Europejska zbierze to wszystko i przygotowuje pewne wspólne sprawozdanie, jak to jest wdrażane.

Odpowiadając zaś na drugą część pytania, proszę państwa, ja mogę powiedzieć na podstawie praktyki organów, że w polskich realiach praktycznie nie ma szans albo są minimalne szanse, żeby wykazać komuś w postępowaniu, iż bezrobocie będzie przez niego zawinione, dlatego tym bardziej uważamy, że pozostawienie tego zapisu nie spowoduje żadnych komplikacji dla obywateli Unii.

Należy jeszcze uwzględnić fakt, że musiałby to być będący w Polsce na bezrobociu obywatel Unii, który tu przyjedzie, zostanie zatrudniony, a potem będzie miało miejsce to niezawinione bezrobocie. Tego typu przypadki obywatela Unii, który chciałby zostać w Polsce, mimo tego, że został zwolniony i jest bezrobotny, na podstawie dotychczasowej praktyki funkcjonowania tych przepisów można by oceniać jako jednostkowe. Z kolei sytuacja, w której ktoś wykazałby mu, że... W tym przypadku bowiem wykazywać trzeba zawinienie, a nie niezawinienie. Przyjmuje się, że bezrobocie jest niezawinione, trzeba by mu wykazywać, że jest zawinione. Myślę, że w praktyce organów w zasadzie nie udałoby się tego zrobić.

A więc likwidacja tego zapisu mogłaby spowodować zarzut w sprawie niezgodności z dyrektywą, a praktyczna ważność tego zapisu, wynikająca z naszej praktyki i oceny, mówiąc szczerze, jest zerowa. Ten przepis praktycznie nigdy nie zostanie wykorzystany i nikt nikomu nie będzie wykazywał, że jego bezrobocie ma charakter zawiniony. Dlatego proponowałbym pozostawienie tego zapisu, bo jeżeli go zdejmujemy, możemy po prostu narazić się na zarzut, zwłaszcza ze strony komisji, która będzie to dokładnie analizować w kontekście zgodności z dyrektywą, że implementacja w tym zakresie nie jest pełna. W praktyce natomiast ten zapis nie będzie miał żadnego znaczenia i nie jestem w stanie wyobrazić sobie sytuacji, w której polskie organy odmówią obywatelowi Unii prawa pobytu, wykazując mu, że jego bezrobocie ma charakter przez niego zawiniony.

Przewodnicząca Elżbieta Rafalska:

Panie Prezesie, argumentacja, że jest mało takich przypadków albo nie jest to stosowane, jako nakłanianie nas do nieprecyzyjnego zapisu jest, powiem szczerze, mało przekonująca, bo w takim razie proszę mi powiedzieć: jeżeli będzie zwolnienie z przyczyn dyscyplinarnych z powodu nadużywania w pracy alkoholu, pracownik jest obywatelem państwa członkowskiego Unii, nie jest Polakiem i charakter zwolnienia jest typowo dyscyplinarny, to ja rozumiem, że jest to zawinione bezrobocie. Nawet

jeżeli w takiej sytuacji nie będzie to niezawinione bezrobocie, to absolutnie jestem przekonana co do tego, że właściwsze byłoby skreślenie części dotyczącej niezawinionego bezrobocia i pozostawienie zapisu mówiącego o bezrobociu, bo wtedy sytuacja jest klarowna i czysta, a tak stwarzamy pewną fikcję.

Bardzo proszę.

Prezes Urzędu do spraw Repatriacji i Cudzoziemców Piotr Stachańczyk:

Pani przewodnicząca częściowo ma rację. Ja wskazywałem, że jak do tej pory tego typu sytuacja w praktyce nigdy nie miała miejsca, w ogóle nie mieliśmy do czynienia z przepisami dotyczącymi obywateli Unii, którzy chcieliby pozostawać w Polsce w sytuacji bezrobocia. Dlatego też mówię, że przypadki te mają charakter jednostkowy. Zgodzę się zaś z panią przewodniczącą, że rzeczywiście przypadek, który pani podała, mógłby być chyba praktycznie jedynym kwalifikowanym jako zawinione przez kogoś bezrobocie, czyli że sytuacja taka w praktyce mogłaby mieć miejsce, choć będzie miała charakter wyjątkowy. To prawda.

Przewodnicząca Elżbieta Rafalska:

Dziękuję.

Do dyskusji zgłasza się pan senator Przemysław Alexandrowicz.

Senator Przemysław Alexandrowicz:

Muszę powiedzieć, że jestem zdecydowanym zwolennikiem wykreślenia słowa „niezawinionego”, ponieważ wprowadzamy zupełnie nową kategorię, z tytułu której kto wie, czy za parę miesięcy nie będziemy mieli roszczeń niezawinionych bezrobotnych w zupełnie innych sprawach. Jest to temat tak publicystycznie nośny, że wyobrażam sobie mnóstwo ludzi, którzy z wprowadzonego tu do polskiego prawodawstwa terminu będą korzystać. Bezrobocie jest pewnym stanem, przykrym i trudnym, ale dzielenie go na zawinione, niezawinione, forowanie tych, którzy znajdują się w stanie bezrobocia niezawinionego, być może opatrywanie ich jakimiś przywilejami, powoduje, że skoro oni znajdują się w stanie bezrobocia niezawinionego, to ci, którzy znajdują się w stanie zawinionego, powinni, jak rozumiem, być troszeczkę niżej, a oni trochę wyżej. Wpuszczamy się w długie dyskusje przy przeróżnych ustawach, przy przeróżnych świadczeniach społecznych. Tworzymy precedens, dokładnie tak: tworzymy precedens.

Jeżeli udało nam się dotąd uniknąć w naszym prawodawstwie sformułowania „niezawinione bezrobocie”, to zostawmy je publicystyce, a jeżeli już musimy z racji dyrektywy wykonać ten gest wobec bezrobotnych mieszkańców Unii Europejskiej, to bądźmy w tym geście hojni. Mniej na tym stracimy, niż gdybyśmy wprowadzili do polskiego prawa takie nieo określone pojęcie.

Przewodnicząca Elżbieta Rafalska:

Dziękuję bardzo.

Kolejni dyskutanci: pan senator Jaroch i pan senator Szmit.

Senator Andrzej Jaroch:

Dziękuję bardzo.

Ja jednak uważam, że ta radykalna zmiana, to znaczy rozszerzenie tego do bezrobocia w ogóle, może się okazać... Pewnie mamy w tej chwili mało wyobraźni, jeśli chodzi o stan, który może powstać po znacznym poszerzeniu Unii Europejskiej. Jakoś podświadomie czuję w tym pewną pułapkę, w jaką możemy wpaść, tak szeroko to otwierając. Ja jednak szedłbym tropem, który zaproponowała pani przewodnicząca, żeby zadać sobie trud zdefiniowania tego, i przy poszukiwaniu rozwiązania poruszałbym się w tym kierunku. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca Elżbieta Rafalska:

Senator Jerzy Szmit.

Senator Jerzy Szmit:

Pani Przewodnicząca! Wysoka Komisjo! Szanowni Państwo!

Wydaje mi się, że my dzisiaj, myśląc i mówiąc „obywatele Unii Europejskiej”, przede wszystkim mamy na myśli, w podświadomości obywateli starej Unii, czyli tych państw, które są od nas silniejsze ekonomicznie i do których tego typu przepis miałby zastosowanie. Tymczasem dwa lata temu przystąpiło do Unii dziesięć nowych państw. Część z nich ma trudniejszą sytuację od nas. W kolejce, i to chyba krótkiej, w sensie czasowym, czekają Rumunia i Bułgaria. Ta sytuacja rzeczywiście może się zmienić, bo będą to kraje, dla obywateli których Polska jest krajem z wielu względów atrakcyjnym. W tej sytuacji pozostawienie tego zapisu może nie być dla nas do końca korzystne, dlatego raczej wsparłbym senatora Alexandrowicza w jego wypowiedzi. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca Elżbieta Rafalska:

Panie Ministrze, jeszcze chwileczkę, jeszcze pan senator Sławomir Sadowski.

Senator Sławomir Sadowski:

Panie Dyrektorze, ja chciałbym się zapytać, czy pojęcie „niezawinione bezrobocie” zostało wprowadzone na podstawie prawodawstwa niektórych państw europejskich. Jest bardzo istotne, czy ten termin funkcjonuje tylko w naszym prawodawstwie, czy też w prawodawstwach kilku państw Unii Europejskiej. Jeżeli funkcjonuje w prawodawstwie niektórych krajów czy też w Unii Europejskiej, to wtedy nie ma o czym dyskutować, a jeżeli nie funkcjonuje, jeżeli jest to tylko pojęcie czysto polskie, wprowadzone przez naszych prawodawców, to wtedy możemy dyskutować. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca Elżbieta Rafalska:

Kolejny raz pan senator Przemysław Alexandrowicz.

Senator Przemysław Alexandrowicz:

Być może nie zostałem do końca zrozumiany. Otóż jeżeli miałbym mówić o rozwiązaniu najlepszym, to byłbym za wykreśleniem pktu 2, ale z wypowiedzi przedstawiciela rządu wynikało, że nie bardzo możemy to zrobić, bo dyrektywa tego wymaga. Wobec tego prosiłbym o jasne stwierdzenie, czy możemy to zrobić, czy nie możemy, bo jeżeli możemy, chociaż byłoby to nie najlepsze, byłbym za tym, żeby w ogóle ten pkt 2 skasować. Jeżeli nie możemy, to moim zdaniem – chociaż rozumiem niebezpieczeństwo, na jakie wskazał pan senator Szmit – gorsze jest psucie prawa, niż dopuszczenie tego, że będziemy mieli zarejestrowanych bezrobotnych z kilku krajów Unii, którym powiedzie się trochę gorzej niż nam. Trudno. Ale doprecyzowuję: postulat pierwszy – skreślenie pktu 2, postulat drugi – jeżeli jest to niemożliwe, bo wiążą nas jednoznacznie przepisy unijne, to należy wykreślić słowa „niezawinionego”.

Przewodnicząca Elżbieta Rafalska:

Dziękuję.

Sądzę, że przedstawiono tu pewne wątpliwości. Jeżeli panowie potrafią nas przekonać co do konieczności pozostawienia takiej wersji, to oczywiście jesteśmy otwarci na przyjęcie argumentów, ale bardzo proszę przekonać komisję, bo jak dotąd mamy wątpliwości.

Bardzo proszę, Panie Ministrze.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji
Wiesław Tarka:**

Pani Przewodnicząca, Wysoka Komisjo, chciałbym tylko przypomnieć, popierając stanowisko pana prezesa, że przygotowywana ustawa ma na celu dostosowanie prawa polskiego do wymogów dyrektywy unijnej. W związku z tym powinniśmy dążyć do tego, żeby ten akt prawny był zgodny z dyrektywą, w przeciwnym razie może być on zakwestionowany przez Unię Europejską i główny cel tego procesu legislacyjnego nie zostanie osiągnięty. To pierwsza uwaga.

Druga uwaga: jeżeli usunie się istniejące doprecyzowanie, to jednocześnie usuwa się dodatkowy instrument kontroli. Jeżeli ten zapis zostanie usunięty, to osoby, co do których zachodzi przypadek opisywany przez panią przewodniczącą, będą mogły zostać w Polsce, bo nie będzie rozróżnienia.

Trzecia uwaga. Na gruncie dostosowywania prawa polskiego do prawa unijnego bardzo często mamy do czynienia z nowymi pojęciami, które w jakimś momencie po raz pierwszy wchodzi do polskiego dorobku prawnego. Właśnie tutaj zachodzi taki przypadek, prawda? Miejmy nadzieję, że jeżeli okaże się, iż jest to rzeczywiście przepis żywy, mający zastosowanie, to w praktyce zostanie on doprecyzowany w orzecznictwie. Wydaje mi się więc, że tutaj to doprecyzowanie byłoby ze wszech miar wskazane. Wnosiłbym, popierając wniosek pana prezesa, o odrzucenie tej poprawki.

Przewodnicząca Elżbieta Rafalska:

Ponieważ panowie używają w argumentacji dyrektywy unijnej, bardzo proszę o wskazanie wprost, jaki zapis zobowiązuje nas do określenia bezrobocia w zaproponowanym tu brzmieniu.

(Senator Przemysław Alexandrowicz: Ile krajów to wdrożyło?)

Następna sprawa: jak pan prezes określi bezrobocie, które jest wynikiem upadłości firmy spowodowanej nieudolnością zarządzania? Czy będzie to bezrobocie zawinione, czy nie?

Prezes Urzędu do spraw Repatriacji i Cudzoziemców Piotr Stachańczyk:

Pani Przewodnicząca, Wysoka Komisjo, art. 7 ust. 3 lit. c dyrektywy 2004/38/WE, o którą tu cały czas chodzi, mówi o pozostawieniu statusu pracownika, czyli obywatel jest dalej traktowany jako pracownik, jeżeli pozostaje bez pracy w sposób niezamierzony, czyli taki, że on tego nie zamierzał, nie zrobił nic, aby spowodować swoje bezrobocie. Można by powiedzieć, że zapis „niezawiniony” jest...

(Głos z sali: Jest wąski.)

...nawet zawężeniem na korzyść zainteresowanych, bo trzeba im coś wykazać, jeżeli chce się ich czegoś pozbawić. W całej tej dyskusji zabrakło jeszcze stwierdzenia, o co tak naprawdę chodzi w tym przepisie. Chodzi o to, do kogo będą się stosować korzystne zasady dotyczące prawa pobytu przysługującego pracownikowi. Dla kogo będzie dobrze, iż będzie traktowany jak pracownik, mimo że został zwolniony. Otóż w ten sposób powinien być traktowany pracownik zwolniony w sposób przez siebie niezawiniony: upadł zakład pracy, zamknęli dział, zlikwidowali stanowisko, stało się wiele innych rzeczy. Ale jeżeli pracownik został wyrzucony z pracy na przykład za pijaństwo czy za kradzież, czyli tak naprawdę to bezrobocie jest przez niego zawinione, nie powinien mieć korzystniejszych uprawnień i dalej być traktowany jako pracownik. Skreślenie tego słowa właśnie spowoduje, że nawet jeśli pił i wyrzucili go z roboty, my dalej będziemy go traktować w sposób korzystny, tak jak wszystkich innych uczciwych pracowników. Właśnie taka była intencja dyrektywy w tym punkcie i taka jest intencja tego przepisu czytanego w całości. Dlatego wnoszę o pozostawienie go, przy tym z całą odpowiedzialnością za słowa chcę powiedzieć, że w polskim systemie prawa funkcjonują pewne pojęcia niedookreślone, które wyjaśnia doktryna czy orzecznictwo. Nie jest tak, że wszystkie ustawy i wszystkie w nich pojęcia są całkowicie i dokładnie zdefiniowane. Naprawdę.

Przewodnicząca Elżbieta Rafalska:

Dziękuję, Panie Prezesie.

Pan senator Ciecierski.

Senator Ryszard Ciecierski:

Szanowni Państwo, zgodnie z tym, co przeczytał pan minister, zamiast słowa „niezawinione” powinno być „niezamierzone”.

(Głos z sali: Oczywiście.)

To jest coś innego, to jest właśnie zawężenie, teraz w ogóle nie zastanawiam się nad tym. Przecież nieumieszczenie tego słowa spowoduje taki skutek, na co zwrócił uwagę kolega, że przyjadą z różnych wschodnich terytoriów, zarejestrują się u nas jako bezrobotni i zrobią to w sposób zamierzony. Czy my jesteśmy zainteresowani, żeby pokrywać koszty bezrobocia tych wszystkich osób, które mogą się u nas zarejestrować, Panie Ministrze?

(*Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Wiesław Tarka: Nie.*)

Czy ja źle państwa rozumiem? Tu chodzi o to, że umieszczenie lub nieumieszczenie jednego słowa powoduje skutki finansowe.

(*Przewodnicząca Elżbieta Rafalska: To trochę co innego.*)

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji
Wiesław Tarka:**

Panie Senatorze, nieumieszczenie tego znosi restrykcyjność w tym punkcie.

(*Przewodnicząca Elżbieta Rafalska: Tak, rozszerzamy.*)

Czyli jeżeli nie będzie tego punktu, to właśnie będzie rozszerzenie stopnia naszej tolerancji.

(*Senator Ryszard Ciecierski: Zgadzam się.*)

Chodzi o to, żeby doprecyzować to zawężenie. Posługujemy się autoryzowanymi tłumaczeniami, w oryginalnym tekście jest *involuntary unemployment*, czyli nie z własnej chęci, nie z własnej woli, niezamierzone.

(*Głos z sali: Słowo „niezamierzone” jest lepsze niż „niezawinione”.*)

Chciałbym jednak zwrócić uwagę, że w interesie państwa powinniśmy raczej zawężyć to pojęcie niż pozostawiać je niedoprecyzowane.

Przewodnicząca Elżbieta Rafalska:

Pan senator Alexandrowicz.

Senator Przemysław Alexandrowicz:

Nie uzyskałem odpowiedzi na pytanie zadane w trakcie wypowiedzi pani przewodniczącej. Ile państw zrealizowało już tę dyrektywę i czy może warto jednak zaryzykować wykreślenia pktu 2, pozbawiając bezrobotnych tego przywileju? To moje pytanie. Podtrzymuję natomiast to, o czym mówił pan senator Ciecierski. Jeżeli już miałyby zostać to dookreślenie, oczywiście słowo „niezamierzone” jest lepsze niż „niezawinione”. To jasne. Dziękuję.

Przewodnicząca Elżbieta Rafalska:

Bardzo proszę pana prezesa o odpowiedź.

Prezes Urzędu do spraw Repatriacji i Cudzoziemców Piotr Stachańczyk:

Odpowiadam na pytanie pierwsze. Z punktu widzenia implementacji dyrektywy „bezrobocie” musi tu pozostać, bo inaczej z całą pewnością ta implementacja nie bę-

dzie pełna. Od razu mówię, tu nie chodzi o osoby, które przyjadą i się zarejestrują. Zwracam uwagę na początek tego przepisu. Chodzi o obywatela Unii, który przestał być pracownikiem, czyli musi on najpierw przyjechać...

(Przewodnicząca Elżbieta Rafalska: Musi być pracownikiem, a potem stać się bezrobotnym.)

...musi się zatrudnić w Polsce i pracować albo prowadzić działalność gospodarczą, bo dalej jest pracownikiem. Jeżeli przestanie to czynić, to zachowuje prawo pobytu w Polsce, jeżeli to bezrobocie nie wyniknęło z jego działania, czyli z jego winy. Taka jest dzisiaj konstrukcja tego przepisu. Jeżeli wykreślimy cały pkt 2, to spowodujemy sytuację niezgodności z dyrektywą, a także pozbawimy pewną grupę osób, która oczywiście została zwolniona nie ze swojej winy, prawa pobytu w Polsce, co jej się zgodnie z dyrektywą należy. Jeżeli natomiast skreślimy to słowo, to obrócimy sytuację i damy premie tym, którzy zostali wyrzuceni, jak pani przewodnicząca mówiła, za pijaństwo albo inne postęпки, dyscyplinarne problemy.

Przewodnicząca Elżbieta Rafalska:

Bardzo dziękuję.

Jeszcze zwrócę uwagę na fakt, że w opinii Biura Legislacyjnego te uwagi są nieostre, jest tylko mowa o wątpliwościach interpretacyjnych, pani legislator nie zgłaszała nawet propozycji jakiegoś rozwiązania. Czyli możliwe by było doprecyzowanie, ale wtedy część przypadków nieujętych w ustawie wymknęłaby się spod kontroli. Rozumiem, że jest to niemożliwe, wymagałoby to innej tu pracy, rozumiem też, że nie zostały zgłoszone żadne wnioski formalne i poprawki dotyczące tego punktu, odbyliśmy tylko nad tym punktem dyskusję.

Proszę tylko jeszcze raz o odniesienie się do poprawki ósmej, w której zapis „przedsiębiorcy polscy” został zastąpiony zapisem „obywatele polscy”.

Prezes Urzędu do spraw Repatriacji i Cudzoziemców Piotr Stachańczyk:

Panie Przewodnicząca, Wysoka Komisjo, art. 94 zmieniający ustawę o swobodzie działalności gospodarczej oczywiście nie jest wdrożeniem dyrektywy, tylko jest dostosowaniem przepisów tej ustawy do wprowadzanych wcześniej przepisów dotyczących pobytu obywateli Unii. Przepis ten jest autorstwa Ministerstwa Gospodarki, które dokonało analizy dotychczasowego brzmienia owego przepisu, a mianowicie tego, że odnosił się on do prowadzenia i wykonywania działalności gospodarczej na zasadach przewidzianych dla przedsiębiorców polskich. Zdaniem ministra gospodarki, którego opinii ponownie zasięgalismy jeszcze dzisiaj rano, proponowane tutaj brzmienie jest lepsze i odpowiada w pełni zamierzeniom rządu w tym zakresie zwłaszcza że – jak twierdzi minister gospodarki – błędne było dotychczasowe brzmienie przepisu, z którego wynikało, że można podejmować działalność gospodarczą na zasadach przewidzianych dla przedsiębiorców polskich. Tymczasem przedsiębiorcą staje się dopiero ten, kto podjął działalność gospodarczą. W związku z tym przepisy dotyczące zwłaszcza podejmowania działalności powinny być odniesione do reguł stosowanych dla obywateli polskich, dla kategorii przyjętej wg klucza obywatelstwa. Dlatego zdaniem Ministerstwa Gospodarki dotychczasowe brzmienie było błędne, a właściwe jest tu proponowane, realizujące pożądane cele.

Przewodnicząca Elżbieta Rafalska:

Bardzo dziękuję.

Nie widzę dalszych głosów w dyskusji.

W takim razie pozwolę sobie zgłosić poprawki przedstawione przez Biuro Legislacyjne, czyli poprawkę dotyczącą art. 39, która w naszej opinii jest poprawką drugą, poprawkę trzecią, poprawkę czwartą, poprawkę piątą, poprawkę szóstą, poprawkę siódmą oraz poprawkę dziewiątą, a także blok piętnastu poprawek doprecyzowujących i redakcyjnych.

Proszę o zgłaszanie kolejnych poprawek lub o dalsze głosy w dyskusji, bo nie została ona jeszcze zamknięta.

Bardzo proszę, pan senator Gowin.

Senator Jarosław Gowin:

Pani Przewodnicząca, Szanowni Państwo, podobnie jak pana senatora Alexandrowicza bardzo niepokoi mnie kategoria „niezawinionego bezrobocia”, mająca, co tu dużo mówić, w polskich dyskusjach publicznych pewien wydźwięk ideologiczny, który może być groźny dla państwa. W związku z tym jeżeli w oryginale dyrektywy unijnej jest słowo „niezamierzone”, bo tak należy to tłumaczyć, proponuję, żeby – jeżeli już – zastąpić określenie „niezawinione bezrobocie” przez „niezamierzone bezrobocie”.

Przewodnicząca Elżbieta Rafalska:

Panie Senatorze. rozumiem, że jest to propozycja formalnej poprawki: „niezawinione bezrobocie” zamienić na „niezamierzone bezrobocie”. Do propozycji wcześniej zgłoszonych poprawek strona rządowa już się odnosiła. Wydaje mi się, że odpowiada to bardziej dosłownie brzmieniu dyrektywy unijnej niż zaproponowana przez państwa propozycja.

Proszę, Panie Ministrze.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Wiesław Tarka: Myślę, że możemy przyjąć tę zmianę.)

Proszę państwa, Propozycje poprawek będą poddane pod głosowanie. To jest tylko opinia, a senatorowie albo ją przyjmą, albo odrzucą. Rozumiem, że nie ma żadnych głosów w dyskusji i możemy przystąpić do głosowania nad poszczególnymi poprawkami.

Pani Legislator, bardzo proszę.

**Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Renata Bronowska:**

Przepraszam, jedna uwaga w związku z propozycją poprawki pana senatora. Rozumiem, że byłyby to dwie poprawki. Należy zamienić „niezawinione bezrobocie” na „niezamierzone bezrobocie” zarówno w art. 17 ust. 1 pkt 2, jak również w art. 45 ust. 6 pkt 1, bo tam również pojawia się to samo sformułowanie. Wydaje się, że te rozwiązania powinny być analogiczne.

Przewodnicząca Elżbieta Rafalska:

W takim razie, żeby doprecyzować poprawki, może dwie minuty przerwy? Nie? Nie ma potrzeby?

(*Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Renata Bronowska: Nie ma potrzeby.*)

W takim razie przystępujemy do głosowania nad poszczególnymi poprawkami.

Poprawka pierwsza: W art. 17 ust. 1 pkt 2 i...

(*Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Renata Bronowska: Art. 45 ust. 6 pkt 1.*)

...w art. 45 ust. 6 pkt 1 słowa „niezawinione bezrobocie” zastępujemy słowami „niezamierzone bezrobocie”.

Kto z pań i panów senatorów jest za przyjęciem tej propozycji, proszę o podniesienie ręki. (10)

Rozumiem, że nie ma głosów przeciw i nikt nie wstrzymał się od głosu.

Poprawka pierwsza została przyjęta.

Przystępujemy do głosowania nad poprawką drugą, której propozycja brzmi: w art. 39 ust. 1 wyrazy „wymiany zaświadczenia” zastępuje się wyrazami „wymiany lub wydawania nowego zaświadczenia”.

(*Głos z sali: Wydania.*)

„Wydania nowego zaświadczenia”, przepraszam.

Kto z panów senatorów jest za przyjęciem tej poprawki, proszę o podniesienie ręki. (10)

Dziękuję, poprawka została przyjęta bez głosów przeciw, nikt też nie wstrzymał się od głosu.

Propozycja poprawki trzeciej jest następująca. W art. 61 ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „W przypadku unieważnienia: lit. a – dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu – obywatel UE, lit. b – karty stałego pobytu członka rodziny obywatela UE – członek rodziny niebędący obywatelem UE”. W pkt 2 po wyrazie „zgonu” dodaje się wyrazy „obywatela UE lub”.

Kto z panów senatorów jest za przyjęciem tej poprawki, proszę o podniesienie ręki. (10)

Propozycja poprawki czwartej jest taka: w art. 63 ust. 2 skreśla się wyraz „43”.

Kto z panów senatorów jest za przyjęciem tej propozycji, proszę o podniesienie ręki. (10)

Dziękuję. Poprawka została przyjęta bez głosów przeciw, nie było też osób wstrzymujących się od głosu.

Propozycja poprawki piątej: w art. 84 pkt 7 lit. b pkt 20 skreśla się wyrazy „obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej”.

Kto z panów senatorów jest za przyjęciem propozycji poprawki, proszę o podniesienie ręki. (10)

Wszyscy za, bardzo dziękuję. Poprawka została przyjęta.

Poprawka szósta. Propozycja poprawki...

(*Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Renata Bronowska: Wszyscy mają opinię.*)

Panowie Senatorowie, nie ma potrzeby czytać tej długiej poprawki. Wszyscy mamy tę poprawkę.

Kto z panów jest z przyjęciem tej poprawki, proszę o podniesienie ręki. (10)

Czyli poprawka została przyjęta jednogłośnie.

Ta sama propozycja dotyczy długiej poprawki siódmej. Propozycja poprawki jest zawarta na druku, który posiadamy.

Kto z panów senatorów jest za przyjęciem tej poprawki, proszę o podniesienie ręki. (10)

Propozycja poprawki dziewiętej według oznaczenia na druku, a dla nas w kolejności poprawki ósmej, dotyczy art. 105, który ma otrzymać brzmienie: „ustawa wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 94 pkt 2 i 3 oraz art. 96, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2007 r.

Kto z panów senatorów jest za przyjęciem tej poprawki, proszę o podniesienie ręki. (10)

Poprawka została przyjęta jednogłośnie.

Pani Legislador, czy nad pozostałymi piętnastoma poprawkami możemy głosować blokiem? To są poprawki redakcyjne.

(Starszy Legislador w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Renata Bronowska: Jeżeli taka jest wola państwa, to można.)

Czy Panowie Senatorowie nie zgłaszają uwag co do propozycji głosowania nad poprawkami redakcyjnymi blokiem?

Głosujemy nad poprawkami ponumerowanymi od pierwszej do piętnastej.

Kto jest za przyjęciem tych poprawek, proszę o podniesienie ręki. (10)

Bardzo dziękuję, poprawki doprecyzowujące i redakcyjne również zostały przyjęte jednogłośnie.

Przystępujemy do głosowania nad całością ustawy.

Kto jest za przyjęciem ustawy, proszę o podniesienie ręki. (10)

Nie ma głosów przeciw, nie ma osób wstrzymujących się od głosu.

Została podjęta pozytywna opinia.

Ach, zapomniałam o obowiązku wyznaczenia sprawozdawcy.

Czy ktoś z panów senatorów deklaruje chęć sprawozdawania tej ustawy?

(Głos z sali: Pan senator Szmit.)

W takim razie mnie przypadnie rola wyznaczenia. Pan senator Szmit jest przez komisję bardzo systematycznie obciążany.

(Głos z sali: Ale sam się zgłaszał.)

Dobrze, ale ochotnicy w Polsce nie wyginęli. Pan senator Jaroch.

Czy akceptujemy propozycję pana senatora Jarocha? W takim razie będzie pan sprawozdawcą naszej komisji. Bardzo dziękuję.

Na tym kończymy posiedzenie dzisiejszej komisji.

Dziękuję panom senatorom i gościom za udział w posiedzeniu.

Zamykam posiedzenie Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej.

Zapraszam na kolejne posiedzenie o godzinie 15.

(Starszy Legislador w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Renata Bronowska: W sali nr 182.)

W sali nr 182 mamy wspólne posiedzenie. za godzinę mamy następne posiedzenie. Następnie o godzinie 17 odbędzie się krótkie posiedzenie wyłącznie naszej komi-

sji. Przyjmiemy stanowisko, nad którym pracowaliśmy. Mam nadzieję, że to ostatnie posiedzenie będzie krótkie, wewnętrzne, bez zaproszonych gości.

Zamykam posiedzenie. Bardzo dziękuję.

(Koniec posiedzenia o godzinie 14 minut 15)

Kancelaria Senatu

Opracowanie i publikacja:

Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów

Druk: Biuro Administracyjne, Dział Wydawniczy

Nakład: 5 egz.

ISSN 1643-2851